



Voděradský zpravodaj

6 | červen
2022

Informační zpravodaj voděradských občanů a chalupářů - www.obec-voderady.cz



Barbora Denková, Ježkovice

OTEVŘENÍ
MULTIFUNKČNÍHO
HŘIŠTĚ
STR. 3 - 4

ROZHOVOR
S P. F. FOLTÁNEM
STR. 5 - 8

ZÁVĚR
ŠKOLNÍHO ROKU
V ZŠ A MŠ
STR. 10 - 12

ZPRÁVY Z KNIHOVNY
STR. 13

KULTURA V OBCÍCH
SPOLKY A SDRUŽENÍ
MAMINA MŇAMINA
STR. 14 - 16

PRÁZDNINOVÉ
VÝLETNÍ TIPY
STR. 24 - 27



ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

je mi potěšením představit Vám další číslo našeho Voděradského zpravodaje. Jistě jste si všimli překrásné jarní fotografie, která doslova zdobí titulní stranu. Autorkou této vydařené fotky je Barbora Denková z Ježkovic, která se stala výherkyní obecní fotografické výzvy, a které touto cestou velmi blahopřejeme. Získává od nás poukaz do zmodernizované restaurace Jordánek v Opočně. Děkujeme i všem ostatním, kteří se do soutěže zapojili, a vězte, že vybrat pouze jednu jedinou fotku nebylo vůbec jednoduché. Naštěstí jsme na tento úkon byli celkem čtyři, a tak o vítězi rozhodla většina hlasů.

I letos jsme se rozhodli osázet truhlíky před obecním úřadem sazenicemi převalských stálezelených jahod. Deštivé a poměrně chladné počasí v loňském roce jim příliš neshvědčilo, a tak se těšíme, že letošní úroda předčí naše očekávání. Tak až půjdete kolem, nezapomeňte si uzobnout.

Červen už je ve své druhé polovině a o slovo se hlásí letní prázdniny i čas dovolených, výletů a odpočinku. Hezky si ten požehnaný čas ve zdraví užijte a na závěr si dovolím připojit jednu červencovou lidovou pranostiku, která praví „Když červenec pěkně hřeje, o Vánocích se zima zaskvěje.“ Nechme se tedy překvapit, jaké počasí si pro nás příroda v letošním roce přichystá.

Léto podle Vašich představ Vám přeje

Bc. Michal Hejna, starosta obce



STAŇTE SE SOUČÁSTÍ ČESKÉ OBCE I VY

Pokud jste našimi pravidelnými čtenáři, jistě jste zaznamenali, že vás čas od času vybízíme k odběru aktualit z našich obcí formou SMS zpráv nebo vás směřujeme na náš pravidelně aktualizovaný web.

A protože jdeme s dobou, pro letošní rok jsme si pro vás připravili novinku v podobě mobilní aplikace **Česká Obec**. Jedná se o jednoduchou, moderní, efektivní a příjemnou formu komunikace mezi občany a obcí a to včetně pozvánek, videí, externích odkazů, PDF a především neomezeného textu. Tyto výhody zasílané SMS zprávy neumožňují, což však zatím neznamena, že jejich zasílání ukončíme.

Aplikaci Česká Obec si do svého mobilního telefonu můžete stáhnout buď přes Google Play nebo App Store. A pokud si nebudete vědět rady, zastavte se na obecním úřadě ve Voděradech, kde vám s instalací rádi pomůžeme.

Aplikace Česká Obec pro Voděradky
... vaše obec na dlani

Ověřené a aktuální informace přímo ve Vašem mobilu

V Obchod Play a App Store si vyhledejte a stáhněte mobilní aplikaci Česká Obec a v ní si přidejte Voděradky.

...veškeré informace jednoduše a okamžitě.

App Store Google Play



VE VODĚRADECH PROBĚHLO SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ MULTIFUNKČNÍHO HŘIŠTĚ

Slavnostní otevření venkovního víceúčelového hřiště ve Voděraďech se uskutečnilo v sobotu 21. května ve 13 hodin. Obavy z deštivého počasí, které ještě na počátku týdne hlásila předpověď, vystřídala úleva v podobě počasí polojasného, leč větrnějšího, s teplotami kolem dvaceti stupňů. Slavnostní přestřižení pásky provedl starosta obce Michal Hejna spolu s místostarostou Ondřejem Kovaříčkem po krátké zahajovací řeči a pak už se vesele sportovalo, jedlo, pilo i muzicírovalo.

O ukázkou žonglování a žonglérský workshop se postarala žonglérská skupina Ascarya z Hradce Králové, kterou jsme u nás viděli už při rozsvícení vánočního stromku v uplynulém roce. Děti i dospělí si mohli vyzkoušet žonglování s míčky, talíři, kužely, diabolky i jinými nebo si vyrobit obří bubliny. Za svou snahu byli odměněni zvířátky z balónek.

Jen o kousek dál byly připraveny dvě opičí dráhy, kde se vesele závodilo o ceny. Kotoul na startu střídalo přeběhnutí po lavičce, skákání s míčkem i přetahování o lano. Zábavu, kde se bavili malí a posléze i velcí, připravily Petra Králová, Michaela Dernerová, Eva Jarkovská a Martina Müllerová. V obležení byl i skákací hrad, který nám zapůjčila Petra Mrázková.



V 15 hodin se pod dřevěným přístřeškem rozezněly tóny dixielandové kapely Black Buřínos z Týniště nad Orlicí. Ta svou muzikou, ale i skvělou show, rozproudila atmosféru slavnostního odpoledne.

Po celé odpoledne bylo možné popíjet vynikající kávu od pánů z Blackdrops z Dobrušky. Jejich vymazlený stánek nabízel vlastnoručně praženou kávu, ale i skvělé palačinky, o které byl velký zájem. O dobroty z grilu i dobré pití všeho druhu se staral TJ Sokol Voděrady, a tak bylo možné zakousnout grilované kuřátko, klobásu nebo uzené. Dětem udělal radost oblíbený a žádaný párek v rohlíku.

Završením celého odpoledne se stal florbalový

zápas, který započal přibližně v 16 hodin. Výhra voděradského týmu 14:10 nad „ostatním světem“ všem přihlížejícím dokázala, že na čerstvém vzduchu ve Voděradech se hraje dobře.



REZERVACE HŘIŠTĚ:

Bližší informace k rezervaci hřiště naleznete na webových stránkách obce www.obec-voderady.cz, kde se v záložce **HŘIŠTĚ/rezervace** nachází rezervační kalendář.





KAŽDÝ DEN USÍNAT S POCITEM, ŽE STÁL ZA TO A UDĚLAT SI RADOST, JE RECEPTEM NA ŠPATNOU NÁLADU P. FILIPA FOLTÁNA

V našich uplynulých vydáních Voděradského zpravodaje jste si mohli přečíst rozhovor s obecní knihovnicí Kamilou Panenkovou nebo s Michalem Forejtkem, který se stará o veřejné prostranství našich obcí. Dalším poutavým rozhovorem, který vám přinášíme, je rozhovor s P. Filipem Foltánem, novým duchovním správcem farnosti Voděrady. O tom, že má pan farář dar slova, se můžete přesvědčit na následujících stránkách, při osobním setkání na bohoslužbách a na nejrůznějších akcích, které sám pořádá nebo se na jejich organizaci podílí.

Můžete našim čtenářům vysvětlit, jak jste se ve Voděradech ocitl a jaké bylo Vaše předchozí působení?

Knězem jsem deset let, během této doby jsem prošel skoro celou diecézí: začínal jsem v Červeném Kostelci, pak v Kutné Hoře, na Vysočině, v Železných horách. Od roku 2020 působím v Opočně, kde se farnost znovu obnovila, resp. dostala svého duchovního správce. Aktuálně je před diecézí velká výzva a asi ne úplně jednoznačné řešení personální politiky obsazování a zřízení farností. Nejedná se snad ani tak o finanční problém než spíše personální. Kněží je čím dál tím méně a navíc má tato služba velice široký záběr (přes duchovní službu, psychologickou, také diplomatickou, ekonomickou, manažerskou). Pro mnohé je to náročné, a proto se různě mění hranice farností. Některé jsou obsazeny a jiné zase ne. Farnost Voděrady byla jednou z posledních farností v Královéhradeckém kraji, která měla svého faráře. Tedy, po posledním problému, kdy muselo biskupství obsadit městkou farnost v Novém Bydžově. Tak „došlo i na Voděrady“ a proto jsou nyní zpravovány z Opočna. Možná je to pouze dočasné, možná ne. To nedokážu říct a doufám, že mě nikdy nepotká to, že bych musel něco podobného řešit zrovna já. Takže ve Voděradech jsem se ocitl z rozhodnutí pana biskupa a z personálního deficitu.

Pane faráři, mohl byste nám říci něco o sobě a svém životě? Proč jste se vůbec rozhodl pro povolání faráře a co Vás přivedlo na cestu víry?

Vyrůstal jsem v křesťanské rodině, můj děda byl varhaník, babička se starala o výzdobu kostela. Mimo

jiné teď se o výzdobu kostela stará moje sestra. Od deseti let jsem už hrával na varhany i já. Takže církve, farnost, společenství byli přirozenou součástí mého života. U nás v rodině máme jednoho mého strýce kněze a tři kněze, kteří už zemřeli, takže i kněžství bylo v rodině normálně přítomné. Chodil jsem na normální základní školu, pak jsem byl na gymnáziu, po jeho skončení jsem se přihlásil na teologii v Praze, po roce jsem vstoupil do kněžského semináře. Po kněžství jsem toužil takřka od mala – samozřejmě s malými přestávkami. Asi jasné rozhodnutí padlo někdy kolem 18 let a od té doby jsem se na toto povolání připravoval. Ten poslední moment byl v pařížské katedrále Notre Dame během nedělní mše, kdy jsme se různě se spolužáky dobírali, a já si uvědomil, jak je pro mě služba Bohu a lidem důležitá.

Ve Voděradech působíte od prosince 2021. Jaké jsou zatím Vaše dojmy z farnosti a místních věřících? Jak dobře jste znal Voděrady a okolí před Vaším příchodem?

Neustále mám před sebou živě tu trapnost chvíle, kdy mi na začátku září volal P. Branko v Dobrušce, že akutně onemocněl a nemůže jet pohřbívat do Voděrad. Já byl tehdy na posvícení v Semechnicích. Rychle jsem dojedl kachnu, běžel na faru vytisknout údaje o zemřelém, převlékl jsem se a sedl do auta. Vždyť Voděrady jsou přece kousek. V Autě jsem ještě vyřizoval nějaké záležitosti, rušil odpolední program a najednou jsem byl v Kostelci nad Orlicí. Tak jsem se vracel, GPS zůstala na faře v Opočně a čas byl neúprosný. V Přepychách jsem trefil všechny slepé ulice, jaký si člověk umí



představit. Vojenice se mi zdály nedůvěryhodnou cestou do Voděrad, tak jsem to otočil a jel do Trnova. Trefil jsem se 15 minut po čase začátku pohřbu. Takže, když mi pan biskup řekl, zda bych vzal Voděrady, hned jsem si na tuto strašnou událost vzpomněl, že jsem se ve Voděradech uvedl jako ten, co nezná hodinky a mapu (smích). Já totiž nesnáším nepřesnost, o to víc si tuto lekci pokory pamatuji.

Komunita je malá, samozřejmě trošku ty začátky byly rozpačité, protože jsem musel nějak v neděli bohoslužby srovnat tak, aby se to stíhalo a dalo se i žít. Prvně to bylo velice náročné, časově se to vůbec nestíhalo, proto jsem od nového roku předělal nedělní pořad bohoslužeb a teď si to už trochu „sedá“. Před Velikonocemi jsme udělali evangelizační program v základní škole, v červnu jsme se zapojili do Noci kostelů, samozřejmě v těchto měsících probíhají ve vesnicích pouťové bohoslužby. Tak si myslím, že si pomalu zvykáme na sebe a děláme, co se dá. Samozřejmě nikdy to nebude takové, jako kdybych ve Voděradech bydlel, ale nechci, aby někdo měl pocit, že je „ta bokovka“. Co mě jako první oslovilo, byl čistý pěkný kostel.

Být farářem, to nejsou jen nedělní bohoslužby. Povíte nám něco bližšího o své práci? Jak velká je skupina lidí, se kterými se při bohoslužbách v kostele setkáváte?

Možná nyní více lidí zažilo home office, tak mi budou rozumět, když řeknu, že si práci musím organizovat sám. A hlavně vstávám a usínám v práci (smích). Jsem člověkem řádu a mám rád pořádek úplně ve všem a o všem přehled. Což je někdy i utrpení (smích).

Tedy mám jasná pravidla každého dne. Nepříjemnou „techniku prázdného stolu“, kdy musí být věci uzavřeny do konce týdne, pokud je to možné. Jasný denní řád také ovlivňuje nemoci, které mám a které ten řád vyžadují.

Tedy až na výjimky vstávám denně v 5.45, po ranní hygieně a snídani začínám den modlitbou. Kněz má v popisu práce se několikrát za den modlit za ty, které mu Církev svěří – tedy i za Voděrady se denně od 6.30 - 7.30 modlím buď ve své soukromé kapli, nebo v kostele. Pak si projdu denní zprávy, abych byl v obraze. Dopoledne většinou řeším provozní záležitosti. Například v Opočně jsme stavěli varhany, tak to bylo několik papírování, organizování ohledně této stavby, dále rekonstruuje kaplanku – součást fary, což sebou nese obdobná setkání, jednání. Nyní také řešíme rekonstrukci střechy na Voděradském kostele, elektrifikaci, záležitosti ohledně pozemků ve Voděradech, voděradskou faru, válečné běžence, atd. Zní to jako jednoduchá záležitost, ale všechny tyto věci sebou nesou hodiny jednání, protože každý má na všechno jiný názor počínaje farníky, končíc u biskupství a památkářů. Tedy tyto jednání probíhají většinou v dopoledních hodinách. Kromě toho připravuji podklady pro účetní, pastorační radu, připravuji organizované aktivity. Nakolik spravuji tři farnosti, tak všechno dělám na třikrát.

Po obědě, který si někdy vařím sám, následuje krátká modlitba a pak už veřejnější činnost. V úterý mám úřední hodiny, tedy se setkávám s lidmi, různé individuální přípravy ke svátostem, anebo i „kancelářské záležitosti“. V úterý mám pravidelně večerní mši svatou. Odpolední program ve středu je spojen s nemocnými, máme pravidelně bohoslužbu v domově s pečovatelskou službou Jitřenka, navštěvuji nemocné na pokojích, pak na střídačku s jáhnem máme bohoslužbu ve Voděradech a v Opočně. Jednou měsíčně mám pak v Opočně večer biblickou hodinu a pastorační radu. Čtvrteční den patří vikariátnímu setkání s kněžími, pak je tam bohoslužba v Pohoří, anebo jinde,



podle potřeby. Pátek je dnem, kdy odpoledne vyučuji náboženství: hodinu máme v Černíkovicích, pak v Opočně, pak na děkanství výuka pro středoškoláky, nyní se na faře připravují děti na první svaté přijímání, večer mám v klášterním kostele adoraci a bohoslužbu. Sobotní dny jsme většinou trávili brigádně při rekonstrukcích, jezdím na pouť do Rokole, mám svatby, křty, teď budou poutě ve vesnicích, večer už bohoslužba s nedělní platností a po ní společenství manželů. Ve výpisu chybí pondělí – to nežiji, můj mozek si bere dovolenou a tělo je mimo mozek, proto, co slíbím v pondělí, je potřeba potvrdit v úterý :-D. Je to den volna, který, jak pomalu stárnu, potřebuji čím dál víc. V tyto dny si ale většinou organizuji soukromé záležitosti, studia, návštěvy lékaře a podobně.

Do organizace těchto dnů pak přirozeně patří „nabouraní“ pohřbem, který je málokdy hodinou záležitostí a proto se pak některé věci musí dohánět jinak a jindy. Do toho všeho dělám ještě jeden studijní kurz, na který si různé čtu, píšu práce, cestuju. Po večerech pak připravuji promluvy, anebo hodiny náboženství. Chodím spát kolem 23. hodiny.

Jak se na svá kázání připravujete? Kde a z čeho čerpáte inspiraci?

Když jsem byl mladý, tak jsem si kázání opravdu psal slovo od slova. Proto mám „zásobu“ promluv, kterou si přečtu, pak zjistím, že už jsem někde jinde a není to k použití. Samozřejmě nejzákladnějším pomocníkem je

biblický text, často v řečtině, abych v něm objevil souvislosti, které český překlad nemůže reflektovat. Pak si vezmu komentáře od teologů, kteří se biblickým textům věnovali celý život, mám jich několik. Po nich si text znovu přečtu a hledám společnou myšlenku, která by oslovila i mě. Většinou chci, aby nedělní (ale i ty v týdnu) promluvy na sebe navazovaly a někam nás směřovaly, proto se na ty texty dívám v kontextu předchozích a následujících dnů. Nakonec, když najdu hlavní myšlenku, kterou bych chtěl sdělit, tak si vytvořím tzv. výtahový text: tedy dvě věty, ve kterých sdělím, co chci říct. Teprve tehdy je promluva připravena. Někdy si ji pro jistotu nechám v pár bodech na oltáři, jindy ji sdělím „z hlavy“. Hodně mi pomohlo krátké období, kdy jsem pracoval ve fabrice ve Štětí. Myslím, že to pro mě byl doktorát života, na základě kterého vidím spoustu věcí naprosto jinak. A to se hodně reflektuje v mých promluvách.

Jak těžké/snadné je v dnešní době oslovení lidí pro víru?

Snadnost/ těžkost v oslovení je přímo úměrná s tím, zda dotyčný je pro víru sám otevřený anebo ne. Pokud někdo nechce o víře slyšet, tak mohu dělat, co chci, mine se to účinku. Nejlépe druhého oslovíme tím, jací jsme. Buď s námi chce být anebo ne. Mohu dělat cokoli, ale pokud společenství se nebude mít rádo, pokud společenství, které chodí do kostela, nebude přirozené, tak nikoho neosloví. Jednoduše: pokud bude v neděli po mši





před kostelem hádka mezi lidmi, tak to nikdo normální nemá zapotřebí si takhle nedělat ničt. Pokud se po mši lidi rádi setkají, v kostele je pohoda, něco dobrého se uslyší, tak je to pak společenství, které táhne. Samozřejmě potkávám lidi otevřené pro víru, dáme si většinou schůzku na neutrální půdě – někde u dobrého točeného piva :) kde se dá povídat o víře, Církvi, o současných problémech. Ale základem je, zda ten člověk je otevřený. To se dá poznat po několika jednoduchých otázkách. Teď několik dospělých připravuji dokonce ke křtu.

Co Vás v poslední době obzvlášť potěšilo a co Vám naopak působí starosti?

Tak mám jednu zásadu, že každý den mi musí alespoň něco udělat radost a pokud se nic takového nenajde, tak si tu radost udělám sám. :) Tedy každý den je pro mě radostí. Ale asi největší radost mi udělala událost, kdy jsme žehnali varhany v Opočně, byl na ní náš diecézní biskup Jan, po té slavnosti jsem s ním byl na děkanství, byl to velice pěkný, spontánní večer, za který jsem moc rád. Dále mám radost, že se dokončuje kaplanka, do které jsem investoval hodně času, vše najednou šlo jak po másle. S tím souvisí ale i největší starost, protože nám nedopadly dotace a sháním všude, kde se dá, finance pro zaplacení této stavby.

A ještě poslední otázky. Jak trávíte volný čas a jaký je Váš recept na špatnou náladu?

Recept na špatnou náladu jsem už nakoušel výše – každý den usínat s tím, že stál za to. Že mě v něm něco potěšilo. Já jako pravý cholerik velice rychle nastartuju, proto si musím dobrou náladu hlídat. Ale pokud přijdou chmúry, rozhodně v nich člověk nesmí zůstat sám, je potřeba se provětrat, zahnat je prací, činností. Nejhorší je, když se člověk uzavře, zůstane sám, zavřený a pustí si melancholickou anebo depresivní hudbu. To je zabíjác dobré nálady. Tedy činnost, společenství, sluníčko... :) ať každý den stojí za to.

Můj volný čas trávím různě. V létě jezdím na kole, anebo běhám, chodím poměrně pravidelně plavat. Mám rád historii a liturgii, tady si rád zajedu do nějakého historického města, na zámek, nebo hrad, podívám se na aktuální církevní módu, sleduji události v Církvi. Ale odpočívám i pasivně, kdy se podívám na pěkný film, poslouchám hudbu, experimentuji v kuchyni, či si zajdu s přáteli na kávu (kterou miluji), nebo na dobré jídlo, kino, divadlo. Když se podíváte na otázku č. 4, tak pochopíte, že jsem vyjmenoval události za poslední 4 roky anebo i více (smích).

Autorem fotografií je Jiří Novotný, Uhřetínovice

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA ANEB JAK TO BYLO V LEDNU

Ačkoliv se příspěvkem o tříkrálové sbírce vracíme do chladného ledna, určitě stojí za to si připomenout, jak letos proběhla. Tříkrálová sbírka má na Vrchách dlouholetou tradici. Proto i letos, v sobotu 8. ledna, vyrazily čtyři skupinky koledníků do zimního rána.



Ale nejdříve jsme se sešli v Uhřetínovicích u kapličky, kde nám jáhen Andy Loos požehnal a vyslal za dobrými skutky. Koledníci neúnavně obcházeli naše vesnice až do odpoledních hodin. Každou skupinku doprovázel vedoucí a nemohla chybět betlémská hvězda. Koledníci každého obdarovali drobným dárkem a na dveře napsali tradiční požehnání. Všem, kteří přispěli do charitních pokladniček, ze srdce děkujeme. Velký dík patří rodičům, kteří nám každoročně svěřují své děti, také všem, kdo se podílí na organizaci sbírky a vedoucím skupinek.

Celý den jsme všichni prožili v radosti a přátelství, se spoustou smíchu a dobré nálady. Odměnou pro nás byla vykoledovaná suma peněz, ale také milé přivítání a sladkosti, kterých se nám dostalo vrchovatě.

Letos jsme do pokladniček vykoledovali rekordních 34 030 korun. Velice si vážíme každé koruny, zvláště v této



nelehké době. Většina získaných prostředků je využita pro účely Farní charity Rychnov nad Kněžnou, která provozuje stacionář sv. Františka či pomáhá rodinám s dětmi. Část prostředků je určena na humanitární pomoc v zahraničí (v Indii) a část peněz je využita pro řešení mimořádných situací.

Eva Weisbauerová, Uhřínovice



9. ROČNÍK SE BLÍŽÍ KE KONCI ŠKOLNÍHO ROKU

Tento školní rok byl velmi významným pro většinu žáků devátého ročníku. Nejen to, že nastupovali v září do lavic s očekáváním toho, co je čeká a zda neprosedí hodiny u počítače na online výuce místo ve škole, ale především šlo o to, aby si každý vybral, na jakou školu půjde. Pro některé to byla jasná volba, pro jiné to znamenalo dlouhé vybírání a přemýšlení nad tím, co by je v budoucnu mohlo bavit.

V listopadu jsme uspořádali Halloweenskou stezku pro celé Voděrady a okolí, kterou jsme si nesmírně užili. Bohužel v lednu na naši škole opět zasáhl covid a zůstali jsme několik týdnů na online výuce. Po návratu začala stoupat nervozita a byla větší a větší s tím, jak se blížily přijímací zkoušky. Někteří se snažili svoji nervozitu nedávat najevo a působili sebejistě, jiní samou nervozitou





nemohli ani spát. Během konání přijímacích zkoušek jsme byli v kontaktu a sdělovali si své dojmy, a tak nějak to prožívali společně. Nyní můžeme s klidným svědomím říci, že většina žáků se dostala na své vysněné školy.

V posledních týdnech školního roku nás čekal zájezd do Anglie za krásami hlavního města Londýna a jeho okolí, na který jsme se všichni těšili a byli jsme plni očekávání. Dále jsme pracovali na třídním tablu, plánovali třídní výlet a natáčeli rozlučkové video. Společně jsme si vybrali třídní mikiny, které vidíte na fotce. Snažíme se o to užít si poslední týdny jako třída, která funguje jako jeden tým. Někteří si ani neuvědomují, jaké udělali pokroky nejenom ve výuce, ale i ve svém chování a vystupování, jiní si naplno uvědomují to, že již brzy naši školu opustí a budou muset začít novou etapu svého života.



Markéta Kupková, ZŠ Voděrady

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU, TO JE SPOUSTA ZÁBAVY, ALE I LOUČENÍ



Počasí se nám přehouplo do letních teplot a my si užíváme školní zahradu se vším všudy. Zápisy do školky i školky již proběhly, a tak nám po velkých prázdninách utečou předškoláci do 1. třídy a na jejich místo nastoupí nové děti. A jak že nám ten nový rok ve školce vlastně začal?

Po prvním rozkoukání po zimních prázdninách jsme si užívali sněhovou nadílku a dováděli ve sněhu. Únor byl ve znamení maškar a karnevalů, s dětmi jsme pekli masopustní koblížky, vyrobili hudební nástroje, různě soutěžili a vše se zakončilo karnevalem s bohatou tombolou. Následovaly svátky jara a Velikonoce, kdy si připomínáme tradice, které se u nás v Podhůří drží, a to především holčičí koleda, a posléze chlapecká. Mezitím nás několikrát navštívilo naše oblíbené divadlo JOJO s krásnými pohádkami. Na konci dubna se ve školce už od samého rána scházelo velké množství malých

čarodějnic a čarodějů. Počasí nám přálo, a tak jsme si během dopoledne stihli opéct i pochutnat na vuřtech a koláčcích, užili si honiček a dovádění v kostýmech, avšak vrcholem čarodějného dne byl nafukovací skákací hrad se skluzavkou. Ten děti obzvlášť bavil.

A co nás do konce školního roku ještě čeká? Už jen samá zábava, ale i velké loučení s dětmi na konci června.

Eliška Krajčovičová, MŠ Voděřady



V MALÉ VELKÉ KNIHOVNĚ SI PŘIJDOU NA SVÉ I TVOŘIVÉ DUŠE

Ačkoliv je naše obecní knihovna poměrně malá, nabízí literaturu pro dospělé i pro děti a najdete v ní beletrii i naučnou literaturu. Věděli jste, že si tu můžete zapůjčit i časopisy? Oblíbené jsou třeba ty o bydlení či životním stylu. Mezi obzvlášť vyhledávané patří časopisy zaměřené na ruční práce, ať už se jedná o pletení nebo háčkování. V poslední době si získávají stále větší oblibu časopisy s návody na šití oblečení.

A ještě malá vzpomínka, která se vztahuje ke zmíněné velikosti knihovny. Mnoho z vás si jistě vzpomene, že ve dvou malých místnostech knihovny žila v 60. letech minulého století čtyřčlenná rodina Burketových. Pan Burket pracoval jako správce budovy místního národního výboru. Staral se nejen o budovu, ale i o okolí - na políčku pěstoval brambory, řepu, mák. Vzadu za budovou choval králíky. Někteří si dokonce pamatují, jak dole v garáži startoval Trabanta.

Paní Burketová uklízela budovu - poštu, kanceláře i ordinace lékařů. Zvlášť velké „oblíbě“ se těšila ordinace zubaře, do které někteří z vás, našich čtenářů, chodili se školou, a na kterou nostalgicky vzpomínají.

Burketovi zde žili do roku 2000, kdy se odstěhovali do pečovatelského domu do Kvasin. Knihovna byla do těchto prostor přestěhována v roce 2011.

Kamila Panenková, knihovna Voděrady



APRÍLOVÁ TVOŘIVÁ DÍLNA A MAMINA MŇAMINA

Pokud vás napadá, co má společného velikonoční tvoření s dětmi a soutěž o nejlepší moučník/buchtou, pak vám můžeme prozradit, že se jedná o akce, které má na starosti ženské voděradské uskupení Petry Králové, Martiny Pokorné, Michaeli Dernerové a Evy Jarkovské společně s voděradskými hasiči.



Po dlouhé covidové pauze, kdy se moc akcí pro děti a veřejnost nekonalo, jsme s jarním elánem na 1. dubna uspořádali tvůrčí dílnu pro děti od 4 do 8 let. Námětem nám byly svátky jara, Velikonoce. Překvapivě se nám přihlásilo více chlapců než děvčat, ale nutno dodat, že všichni byli opravdu velmi šikovní. Tvoření ve staré hasičárně ve Voděradech jsme měli rozdělené do tří částí, ve kterých se děti nejdříve plynule, časem lehce chaoticky, přesto však vesele, prolínaly. Vyrobit si mohly velikonoční vajíčko z rozličných přírodních materiálů, vykrajované jarní ozdoby z modelovací tvrdnoucí hmoty a beránky či zajíčky z vlastnoručně vyrobených bambulek. A protože děti apríl milují, slyšeli jsme to odpoledne nejeden vtípek o pavoukovi ve vlasech, drobečku na nose a podobně. Tvoření to bylo vskutku veselé a příjemné.

Na Den matek to zas bylo jiné kafe a to doslova. V prvním ročníku soutěže pod názvem Mamina mňamina se utkaly o největší přízeň a počet hlasů rozmanité moučníky a buchty od opravdu pestrého spektra soutěžících. A že bylo co ochutnávat! Je úctyhodné, jak výborné vše bylo, a to nejen chuťově, ale i na pohled a všem zúčastněným patří velké díky!

Nejvyšší počet hlasů získal Radek Panenka se svými nepečenými řezy, jejichž recept nám ochotně poskytl. Řezy zmizely jako první, a proto není pochyb, že se fakt povedly. Celou atmosféru slunného nedělního odpoledne zpříjemňovala hradecká jazzová kapela Les doux mechants a kávu nám připravovali pohodoví pánové z malé dobrušské pražírny kávy Blackdrops. Moc jsme si ten svátek matek všichni užili.

Děkujeme za podporu SDH Voděrady, ale i každému kdo přišel, ať už soutěžit či jen tak posedět a setkat se. Bylo to fajn!



Martina Müllerová, Voděrady





Výherní recept na nepečené Lotus řezy s krémem z mascarpone:

Suroviny: 3 balení (250 g) sušenek Lotus
1 Hera (tuk na pečení)
400 g smetany ke šlehání
400 g mascarpone
1-2 vanilkové cukry
Moučkový cukr podle chuti

Na posypání: nastrouhaná čokoláda podle chuti

Postup přípravy:

Rozdrcené sušenky smícháme s tukem na pečení a vypracujeme tuhé těsto, které klademe na dno pekáčku nebo vhodné formy. Pro lepší manipulaci můžeme formu vyložit potravinovou fólií. Ze šlehaček, mascarpone, vanilkového a moučkového cukru vyšleháme hustý krém, který klademe na těsto ze sušenek. Povrch krému posypeme nastrouhanou čokoládou. Formu zaklopíme a uložíme v chladu, nejlépe do druhého dne. Dobrou chuť!

MNOŽSTVÍ NÁVŠTĚVNÍKŮ VODĚRADSKÉHO PÁLENÍ ČARODĚJNIC PŘEDČILO OČEKÁVÁNÍ ORGANIZÁTORŮ

Teplé počasí a možná i nucená covidová pauza z posledních let přilákali na modelářské letiště ve Voděradech rekordní počet lidí. Byl totiž 30. duben a pálily se čarodějnice!

Akce byla zahájena tradičním průvodem dětí, které ve svých čarodějnických kostýmech obešly vesnici a přibližně kolem 18. hodiny dorazily na místo. Tam na ně a jejich rodiče čekala odměna v podobě opékání špekáčků na ohni a jiných dobrot z udírny. Po západu slunce byla zapálena velká vatra, kterou na pozadí Orlických hor zdobila světýlka spousty dalších ohňů ze vzdálených vesnic.

Organizátoři nezapomněli ani na pitný režim. Dospěláci hojně využili možnosti osvěžení točeným pivem. Někteří zdatní jedinci se osvěžovali do dlouhých ranních hodin a drželi tak hlídku nad doutnajícím ohněm... :). Spokojené tváře návštěvníků byly odměnou pro organizátory a jsou povzbuzením pro uspořádání dalšího ročníku.

Za kolektiv leteckých modelářů Petr Derner, Voděradý





Filipojakubskou noc si užili také Vojeničtí, kde pálení čarodějnic pořádalo, tak jako tradičně, SDH Vojenice a jejich přátelé. I tady nechyběla grilovaná kuřata, dobré pití a veselá společnost.





LES I ZVĚŘ SI NAŠI OHLEDUPLNOST ZASLOUŽÍ

Skončilo nám zimní období, čas příkrmování a péče o zvěř v době nouze a nastal čas jara se symbolem rození mláďat, ratolestí a nového potomstva - období hojnosti. Pro nás myslivce je to nový start do sezóny se spoustou práce v přírodě a honitbě, počínaje vyčištěním, dezinfekcí a opravou krmných zařízení po zimním období.

Ale je to i ochrana zvěře, především mláďat před zemědělskými stroji, zejména žacími lištami v období sekání luk a pícnin, za využití loveckých psů, pachových a zvukových zradidel. Čas společných brigád pro místní myslivecký spolek, za účelem opravy, výstavby ať už mysliveckých zařízení, nebo potřebných prací kolem naší myslivecké chaty ve Voděradech. V tomto období začíná i lov srnců, kde se zaměřujeme na selektivní lov jedinců nevhodných do dalšího chovu. Zbylo nám i trochu času na obohacení našich vědomostí odbornou besedou zaměřenou na zvěř dančí, mufloní a jelena dybowského. Tato zvěř se v naší honitbě a jejím okolí vyskytuje již několik let, proto jsme pozvali odborníka Ing. Vladimíra Jirku, odborníka z opočenské obory, ve které se zmiňovaná zvěř chová, aby nám dal potřebné rady, abychom s touto zvěří efektivně hospodařili i v nadcházejícím období. Závěrem bych chtěl poprosit veřejnost, aby v tomto období byla ohleduplná ke zvěři a jejich mláďatům, v přírodě měli své pejsky nejlépe na vodítku a nevenčili je s večerem, kdy mláďata a jejich mámy potřebují mít klid na přijímání potravy. Pokud naleznete zdánlivě "opuštěné" mláďe, nesahejte na něj, nechte ho v klidu a odejděte. Jeho máma se pro něj jistě vrátí a odvede ho do bezpečí. Děkujeme za pochopení.

Zdeněk Urban ml., MS "Háj" Voděrady - Lično





SILNÝ VÍTR, UCPANÁ KANALIZACE I BĚŽNÁ ÚDRŽBA

Ke konci února řádil v ČR navzdory pěknému a slunečnému počasí velmi silný vítr, který se ale bohužel nevyhnul ani Vrchům. Jednotka SDH Voděrady měla v sobotu 26. 2. 2022 celkem dva výjezdy na popadané stromy, a to především v lese mezi Voděrady a Novou Vsí.



První poplachová zpráva přišla na mobily členům jednotky krátce před obědem v 11:04 hodin. Naše jednotka v počtu 5 hasičů se na místo dostavila do 8 minut od přijetí oznámení na linku 150 a ihned začala provádět odklízecí práce spolu se zabezpečením místa. Pracovní podmínky však byly značně ztížené, o čemž svědčí i fakt, že během prací přibližně 100 metrů od místa zásahu spadl další strom, naštěstí v lese a nikoho nezranil. Jednotka musela pracovat opravdu rychle. Vzhledem k tomu, že na místo se dostavil i starosta obce Bc. Michal Hejna a Michal Forejtek, bylo zhodnoceno, že z bezpečnostních důvodů bude nutné pokácet další strom, který to měl rovněž „za pár“. I přes to nás však operační středisko zvedlo ještě jednou tentýž den, byť na o něco vzdálenější místo. Jsme rádi, že další škody vítr nenapáchal.

V rámci technické pomoci obci jsme rovněž vyjžděli (ne v rámci poplachu) v sobotu 19. března 2022 k pročištění ucpané kanalizace ve Voděradech, ve které byly po zimě naplavené různé nečistoty, což způsobilo její neprůchodnost. Do potrubí byla umístěna pracovní hadice typu C spolu s tzv. „krtkem“, což je zařízení, které vysokým tlakem vody čistí ucpané vedení. Jednotka ani v zimě nezhálela, v současné době kromě běžné údržby provádíme v rámci modernizace montáž přídavného LED osvětlení na cisternu – světelné rampy nad kabinu posádky spolu s osvětlením pracovních prostorů uvnitř a kolem vozu. Tato světla značně zlepšují pracovní podmínky a zvýší

viditelnost. Na závěr jedno pozvání. I letos se můžete vydat na Vršácký pivní pochod, který v loňském roce sklídl mnoho kladných ohlasů. Ve spolupráci všech SDH 8. okrsku se uskuteční 23. července od 9 – 18 hodin. Pro nejaktuálnější informace sledujte FB stránky „Hasiči Voděrady“.

J. B. Dvořák, SDH Voděrady







HLAVNÍM JARNÍM ÚKLIDOVÝM DNEM V ROCE 2022 BYLA SOBOTA 2. DUBNA

I když to v sobotu 2. dubna vzhledem k chladnému a větrnému počasí k žádným dlouhým výletům a procházkám do přírody nelákalo, tak se i přes to sešli dobrovolníci, kteří vyrazili do terénu, aby se přidali k celostátní akci, s názvem Uklidme Česko.

Vcelku početná skupina vyrazila od vojenického rybníku chvíli po obědě a téměř dvě hodiny čistila od odpadků Dřízenské údolí ve směru k rozhledně Osičina. Odtamtud se podél hlavní silnice vracela zpět k výchozímu bodu, kde si za svou snahu dopřála dozlatova opečené špekáčky.

I ve Voděradech se sešla menší skupinka dobrovolníků, kteří po odpadcích vyrazili pátrat po jednotlivcích. Pytle s nasbíraným odpadem pak shromáždili u obecního úřadu, který zajistil jejich následnou likvidaci.

Účastníci z obou skupin se shodli, že v porovnání s minulým rokem bylo odpadků výrazně méně. Ať už to má na svědomí větší ohleduplnost lidí k životnímu prostředí nebo lidé, kteří se při svých toulkách krajinou nelení sehnout pro odpadek, je to dobrá zpráva.

A pokud by vás zajímalo, jaké odpadky se v pytlích objevovaly nejčastěji, a vzhledem k jejich rozměrům

s nimi byla největší práce, pak Vám prozradíme, že se jednalo o nedopalky od cigaret s filtrem. Doba jejich rozkladu se pohybuje kolem 15 let.





ZA JAK DLOUHO SE V PŘÍRODĚ ROZLOŽÍ ODPADY, KTERÉ MŮŽETE NALÉZT PŘI ÚKLIDU?



www.UklidmeCesko.cz





PŘI PROCHÁZKÁCH MEZI VODĚRADY A HOUDKOVICEMI SI ODPOČIŇTE NA OBŘÍCH LAVICÍCH NEBO KŘESLECH

To jsme se tak procházeli lesem a pak se to stalo. Přibližně před rokem jsme při procházce hájeckým lesem narazili a s úžasem hleděli na obří lavici. Před nedávnem se na jiném místě na kraji lesa pro změnu objevila obří křesla. Podařilo se nám zjistit, že lavice, kterých je více, vyrobil pan Ficenec z Houdkovic a rozmístil je u polních cest mezi Voděrady a Houdkovice. Cesta k lavicím může být pěknou procházkou s pěti zastaveními. Pro zájemce uvádíme popis cesty.



Od myslivecké chaty ve Voděradech půjdete rovně lesem, na první lesní křižovatce odbočíte doprava, na další půjdete rovně a na třetí lesní křižovatce odbočíte doleva. Když dojdete lesem na louku, na okraji lesa spatříte dvě obří křesla, z nich je nádherný výhled směrem na Slavěnkou, Byzhradec.

Pokud budete pokračovat – půjdete rovně lesem, dojdete na další louku, kde je na okraji

lesa pod obrovským smrkem umístěna lavice, ze které je krásný výhled směrem na Vojenice. Uvidíte ale jen dvě osamělé chalupy patřící k Vojenicím.

Poté můžete pokračovat podél lesa dál, projít lesem a narazíte na houdkovickou polní cestu. Půjdete doprava, směrem na Houdkovice. Zanedlouho narazíte po pravé straně na další lavici.

Pak půjdete dál směrem na Houdkovice a těsně před nimi na křižovatce odbočíte doprava a pak zanedlouho po pravé straně na vyvýšeném místě uvidíte čtvrtou lavici.

Pátá lavice se nachází na konci polní cesty, je umístěna pod starou jabloní. Pokud půjdete od této lavice nahoru po louce, dostanete se opět ke dvěma křeslům - tím se okruh uzavírá.

Cesta kolem lavic je příjemnou procházkou v každém ročním období. Lavice působí až pohádkově, jako by se tu objevily nějakým kouzlem lesních skřítků. Chovejte s k nim proto, prosím, s respektem a patřičnou úctou, to aby nám nenávratně nezmizely.

Kamila Panenková, Voděrady





ZŘÍCENINA HRADU SKUHROV A NAUČNÁ STEZKA VÁPENKA

Jen 14 km od Voděrad leží nedaleko Skuhrova nad Bělou malá vesnička s názvem Hraštica, ráda vás vezmu na malou procházku po jejím okolí. Přijet sem můžete od Solnice nebo z Bílého Újezdu přes Brocnou, každopádně start je na parkovišti vedle kostela Sv. Jakuba.

Nejdříve si můžete prohlédnout přilehlé hradiště Skuhrov s přírodním divadlem, rozhlednou a ohništěm. Nechybí ani spousta nádherných dřevěných soch, přímo do areálu projdete po lávce skrze dřevěnou bránu střeženou rytířem a najdete tu také starou žebračku, kata, trůn se šaškem a mnoho dalšího. Sochy vás ostatně budou provázet celou procházkou. Od zříceniny hradu se vám naskytne krásný výhled dolů přímo na městečko Skuhrov.

Potom už se vydejte na severozápad po naučné stezce Vápenka lemované dřevěnými infotabulemi. Po levé ruce bude obora s daňky a po ruce pravé budete míjet opět několik dřevěných soch. Kousek od vrcholu Hraštického kopce pak stojí krásná a velmi stará památná lípa. Kolem ní se stezka stáčí po louce k lesu a klesá dolů do Skuhrova.





Až dojdete ke společenskému centru, věnujte pozornost dalším dřevorezbám. Na chvíli si odskočte z naučné stezky a hned vedle místního infocentra najdete dřevěný model původní podoby hradu, u kterého jste dnešní putování započali. Za zmínku stojí i nedaleko stojící poměrně nové hřiště pro děti s dřevěnými prvky a v sezoně i otevřený stánek se zmrzlinou.

Po zasloužené pauze vás čeká poslední úsek cesty zpět na výchozí bod, vraťte se tedy před společenské centrum a navažte opět na NS Vápenka. Stezka vedoucí tentokrát do kopce vás zavede zpět do Hraštic na parkoviště. Trasa je dlouhá necelé 3km. Konají se zde také “Proměny dřeva” (dřevorezáni), letos to bude již 7. ročník této akce (v termínu 3. - 5. 7. 2022).

Souřadnice parkoviště a výchozího bodu: N 50°13.701', E 16°17.303'

Michaela Tošovská, Nová Ves



VRŠÁČKÝ PIVNÍ POCHOD

aneb pohybem za pivem 2

Sobota 23.7. od 9 do 18



- co vesnice, to výčep
- délka celé trasy 15 km
- možno začít v libovolném místě
- na každém stanovišti obdržíte razítko
- žádné startovné, platí se pouze vlastní konzumace
- občerstvení zajištěno



POŘADATEL: Okrsek 8 - SDH Voděradý | SDH Vojenice | SDH Nová Ves | SDH Vyhnanice | SDH Uhřínovice

 @hasici.voderady

Voděradský zpravodaj - periodický tisk územního samosprávného celku - evidenční číslo MK ČRE 23617 - náklad 400 ks
Vydavatel: Obec Voděradý, Voděradý 70, 517 34 Voděradý, IČ: 00275506, tel.: 494 384 524 e-mail: urad@obec-voderady.cz
Grafické zpracování a tisk: Morčinko - Tiskárna Rege, Opočno, www.tiskarnarege.cz

Distribučováno zdarma



Náměty a připomínky posílejte na adresu urad@obec-voderady.cz. Zasláním materiálů do redakce souhlasíte s tím, že tyto materiály mohou být otištěny v tomto zpravodaji a vystaveny na webových stránkách obce, jakkoli redakčně upraveny a jejich zasláním nevzniká nárok na honorář.